

TRESTNOPRÁVNÝ DOHOVOR o korupcii

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ďalšie signatárske štáty tohto dohovoru,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotnosť medzi jej členmi,

uznávajúc hodnotu posilnenia spolupráce s inými signatárskymi štátmi tohto dohovoru,

presvedčené o potrebe sledovať ako prioritu spoločnú trestnú politiku zameranú na ochranu spoločnosti proti korupcii vrátane prijatia vhodnej legislatívy a preventívnych opatrení,

zdôrazňujúc, že korupcia ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií a morálne základy spoločnosti,

veriac, že účinný boj proti korupcii vyžaduje zvýšenú, rýchlu a dobre fungujúcu medzištátnu spoluprácu v trestných veciach,

vítajúc nedávny vývoj, ktorý posunul ďalej medzinárodné porozumenie a spoluprácu v boji proti korupcii vrátane činnosti OSN, Svetovej banky, Medzinárodného menového fondu, Svetovej obchodnej organizácie, Organizácie amerických štátov, OECD a Európskej únie,

majúc na zreteli Program činnosti proti korupcii prijatý Výborom ministrov Rady Európy v novembri 1996, podľa odporúčaní 19. Konferencie európskych ministrov spravodlivosti (Valletta, 1994),

uvedomujúc si v tejto súvislosti dôležitosť účasti nečlenských štátov na aktivitách Rady Európy proti korupcii a vítajúc ich hodnotný príspevok pri implementácii Programu činnosti proti korupcii,

odvolávajúc sa aj na Rezolúciu č. 1 prijatú európskymi ministrami spravodlivosti na ich 21. konferencii (Praha, 1997), ktorá odporučila rýchlu implementáciu Programu činnosti proti korupcii, najmä skoré vypracovanie trestnoprávneho dohovoru, ktorý umožňuje koordinovanú kriminalizáciu trestných činov korupcie, rozšírenú spoluprácu pri stíhaní týchto trestných činov, ako aj účinný následný mechanizmus otvorený pre členské aj nečlenské štáty na báze rovnocennosti,

majúc na zreteli, že hlavy štátov a vlád Rady Európy rozhodli hľadať, pri príležitosti ich druhého summitu, ktorý sa konal v Štrasburgu 10. a 11. októbra 1997, spoločné odpovede na výzvy, ktoré predstavuje nárast korupcie, a prijali Plán činnosti, ktorý na účely podpory spolupráce v boji proti korupcii vrátane jej prepojenia s organizovaným zločinom a praním špinavých peňazí Výboru ministrov okrem iného nariadil, aby zabezpečil rýchle ukončenie prác na vypracovaní medzinárodných právnych nástrojov v súlade s Programom činnosti proti korupcii,

berúc do úvahy navyše, že Rezolúcia (97)24 o 20 riadiacich princípoch v boji proti korupcii prijatá 6. novembra 1997 Výborom ministrov na 101. schôdzi zdôraznila potrebu rýchleho ukončenia prác na vypracovaní medzinárodných právnych nástrojov v súlade s Programom činnosti proti korupcii,

so zreteľom na prijatie Rezolúcie (98) 7 o čiastkovej a rozšírenej dohode zakladajúcej "Skupinu štátov proti korupcii - GRECO" Výborom ministrov na 102. schôdzi 4. mája 1998, ktorej cieľom je zlepšiť schopnosti jej členov bojovať proti korupcii sledovaním plnenia záväzkov v tejto oblasti,

dohodli sa takto:

HLAVA I POUŽÍVANIE POJMOV

Čl.1

Používanie pojmov
Definície

Na účely tohto dohovoru

- a) pojmom "verejný činiteľ" sa rozumie činiteľ, verejný činiteľ, starosta, minister alebo sudca v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov štátu, v ktorom dotknutá osoba vykonáva túto funkciu a je definovaná v jeho trestnom práve,
- b) pojem "sudca" uvedený v písmene a) zahŕňa prokurátorov a vykonávateľov sudcovských funkcií,
- c) ak ide o konanie, ktoré sa týka činiteľa iného štátu, sťahujúci štát môže uplatniť definíciu verejného činiteľa len v takom rozsahu, v akom je táto definícia kompatibilná s jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi,
- d) pojem "právnická osoba" znamená akýkoľvek subjekt, ktorý má také postavenie podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov, okrem štátov alebo iných verejných orgánov, nad ktorými štát vykonáva svoju právomoc, a okrem medzinárodných organizácií.

HLAVA II OPATRENIA, KTORÉ SA MAJÚ UROBIŤ NA NÁRODNEJ ÚROVNI

Čl.2

Aktívne úplatkárstvo národných verejných činiteľov

Každá strana prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú spáchané ktoroukoľvek osobou úmyselne, ako je sľub, ponúknutie alebo poskytnutie akoukoľvek osobou priamo alebo nepriamo nenáležitej výhody svojmu verejnému činiteľovi, pre neho alebo pre inú osobu, aby konal alebo sa zdržal konania vo výkone svojich funkcií.

Čl.3

Pasívne úplatkárstvo národných verejných činiteľov

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú spáchané úmyselne, ako je žiadanie alebo prijatie ktorýmkoľvek zo svojich verejných činiteľov priamo alebo nepriamo nenáležitej výhody akéhokoľvek druhu, pre neho alebo pre inú osobu, alebo prijatie ponuky alebo sľubu takej výhody, aby konal alebo sa zdržal konania vo výkone svojich funkcií.

Čl.4

Úplatkárstvo členov národných zastupiteľských orgánov

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článkoch 2 a 3, ak zahŕňa osobu, ktorá je členom národného zastupiteľského orgánu vykonávajúceho legislatívne alebo administratívne právomoci.

Čl.5

Úplatkárstvo zahraničných verejných činiteľov

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článkoch 2 a 3, ak zahŕňa verejného činiteľa iného štátu.

Čl.6

Úplatkárstvo členov zahraničných zastupiteľských orgánov

Každá strana prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článkoch 2 a 3 zahŕňajúce osobu, ktorá je členom zastupiteľského orgánu vykonávajúceho legislatívne alebo administratívne právomoci v inom štáte.

Čl.7

Aktívne úplatkárstvo v súkromnom sektore

Každá strana prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú spáchané úmyselne počas obchodnej činnosti, ako je sľub, ponuka alebo poskytnutie priamo alebo nepriamo nenáležitej výhody osobám, ktoré riadia alebo pracujú v akomkoľvek postavení pre právnické osoby v súkromnom sektore, pre seba alebo pre inú osobu, aby konali alebo sa zdržali konania, a tým porušili svoje povinnosti.

Čl.8

Pasívne úplatkárstvo v súkromnom sektore

Každá strana prijme také legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú spáchané úmyselne počas obchodnej činnosti, ako je žiadanie alebo prijatie priamo alebo nepriamo osobami, ktoré riadia alebo pracujú v akomkoľvek postavení pre právnické osoby v súkromnom sektore, nenáležitej výhody alebo jej prísľubu pre seba alebo pre inú osobu, aby konali alebo sa zdržali konania, a tým porušili svoje povinnosti.

Čl.9

Úplatkárstvo úradníkov medzinárodných organizácií

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článkoch 2 a 3, ak zahŕňajú zástupcu alebo iného zmluvného zamestnanca v zmysle personálnych predpisov medzinárodnej alebo nadnárodnej medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je strana členom, a osobu podriadenú alebo nepodriadenú, vykonávajúcu funkcie zodpovedajúce funkciám, ktoré vykonávajú takí zamestnanci alebo zástupcovia.

Čl.10

Úplatkárstvo členov medzinárodných parlamentných zhromaždení

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článku 4, ak zahŕňa členov parlamentných zhromaždení medzinárodných a nadnárodných organizácií, ktorých je strana členom.

Čl.11

Úplatkárstvo sudcov a úradníkov medzinárodných súdov

Každá strana prijme také legislatívne alebo iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v článkoch 2 a 3, ak zahŕňa vykonávateľov sudcovských funkcií alebo úradníkov medzinárodného súdneho orgánu, ktorého právomoc strana uznala.

Čl.12

Nepriame úplatkárstvo

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak sú spáchané úmyselne, ako je sľub, poskytnutie alebo ponuka, priamo alebo nepriamo, akejkoľvek nenáležitej výhody komukoľvek, kto uvádza alebo potvrdí, že môže vykonávať nenáležitý vplyv na rozhodovanie osôb uvedených v článkoch 2, 4 až 6 a 9 až 11 v úmysle tak urobiť, či už je nenáležitá výhoda určená preňho alebo pre inú osobu, ako aj požadovanie, prevzatie alebo prijatie ponuky alebo sľubu takejto výhody v úmysle použiť takýto vplyv, bez ohľadu na to, či sa vplyv použije alebo predpokladaný vplyv vedie k zamýšľanému výsledku, alebo nie.

Čl.13

Pranie príjmov z trestných činov úplatkárstva

Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je správanie uvedené v Dohovore Rady Európy č. 141 v článku 6 ods. 1 a 2 podľa podmienok tam uvedených, ak východiskový trestný čin sa skladá z trestného činu stanoveného v článkoch 2 až 12 tohto dohovoru, v rozsahu, v akom strana neurobila výhradu k týmto trestným činom alebo nepovažuje tieto trestné činy za závažné na účely legislatívy o praní špinavých peňazí.

Čl.14

Účtovné trestné činy

Každá strana prijme legislatívne opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných postihnutelných trestnoprávnymi či inými sankciami podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, nasledujúce konanie alebo nekonanie, ak je spáchané úmyselne s cieľom zatajiť alebo zastierať trestné činy uvedené v článkoch 2 až 12 v rozsahu, v akom strana neurobila výhradu alebo vyhlásenie:

- a) vytvorenie alebo použitie faktúry alebo iného účtovného dokumentu alebo záznamu obsahujúceho nesprávne alebo neúplné informácie,
- b) opomenutie záznamu platby v rozpore so zákonom.

Čl.15

Spoluúčasť

Každá strana prijme legislatívne opatrenia nevyhnutné na stanovenie činov ako trestných podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ako je napomáhanie alebo navádzanie na spáchanie trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom.

Čl.16

Imunita

Ustanovenia tohto dohovoru nie sú v rozpore s ustanoveniami akejkoľvek zmluvy, protokolu alebo štatútu, ako aj implementačných textov, ak ide o odňatie imunity.

Čl.17

Právomoc

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na založenie právomoci v prípade trestných činov stanovených v súlade s článkami 2 až 14 tohto dohovoru, ak:

- a) trestný čin bol spáchaný čiastočne alebo úplne na jej území,
- b) páchateľ je jedným z jej štátnych príslušníkov, verejných činiteľov alebo je členom národných zastupiteľských orgánov,
- c) trestný čin zahŕňa jedného z jej verejných činiteľov alebo členov národných zastupiteľských orgánov alebo inú osobu, uvedenú v článkoch 9 až 11, ktorá je zároveň jednou z jej štátnych príslušníkov.

2. Každá strana môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo pristúpení vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neuplatniť alebo uplatniť len v osobitných prípadoch alebo za osobitných podmienok pravidiel právomoci uvedené v odseku 1 písm. b) a c) alebo ktorejkoľvek jeho časti.

3. Ak strana využila možnosť výhrady v súlade s odsekom 2, prijme také opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na založenie právomoci, ak ide o trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom, v prípadoch, keď domnelý páchateľ je prítomný na jeho území a nevydá ho druhej strane len na základe jeho štátnej príslušnosti po prijatí žiadosti o vydanie.

4. Tento dohovor nevyučuje trestnoprávnu právomoc vykonávanú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Čl.18

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia nevyhnutné na zaistenie, že právnické osoby budú zodpovedné za aktívne trestné činy úplatkárstva a trestné činy nepriameho úplatkárstva a prania špinavých peňazí stanovených v súlade s týmto dohovorom, spáchané v ich prospech akoukoľvek fyzickou osobou, ktorá koná buď individuálne alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, ktorý má vedúcu pozíciu v rámci právnickej osoby založenú na:

- právomoci zastupovať právnickú osobu, alebo
- oprávnení rozhodovať v mene právnickej osoby, alebo
- oprávnení vykonávať kontrolu nad právnickou osobou,

ako aj za podiel týchto fyzických osôb ako spolupáchateľov trestného činu alebo návodcov pri uvedených trestných činoch.

2. Okrem prípadov uvedených v odseku 1 každá strana urobí opatrenia nevyhnutné na zaistenie, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť, ak nedostatok dohľadu alebo kontroly osobami uvedenými v odseku 1 umožnili spáchanie trestných činov tam uvedených v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá jej podlieha.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevyučuje trestné konanie proti fyzickým osobám, ktoré sú páchateľmi, návodcami alebo spolupáchateľmi trestných činov uvedených v odseku 1.

Čl.19

Sankcie a opatrenia

1. Majúc na zreteli závažný charakter trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, každá strana zabezpečí, že spáchanie trestných činov stanovených v súlade s článkami 2 až 14 bude podliehať účinným, úmerným a odradzujúcim sankciám a opatreniam vrátane trestov obsahujúcich odňatia slobody, ktoré môžu viesť k vydaniu, ak sú spáchané fyzickými osobami.

2. Každá strana zaistí, že právnické osoby, u ktorých sa zistila zodpovednosť v súlade s článkom 18 ods. 1 a 2, podliehajú účinným, úmerným a odradzujúcim trestným alebo iným sankciám vrátane peňažných sankcií.

3. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na to, aby sa umožnila konfiškácia alebo iné zhabanie nástrojov a príjmov z korupcie alebo z majetku, ktorého hodnota zodpovedá takýmto príjmom.

Čl.20

Špecializované orgány

Každá strana prijme opatrenia nevyhnutné na špecializáciu osôb alebo orgánov v boji proti korupcii. Také orgány majú nevyhnutnú nezávislosť v súlade so základnými zásadami právneho systému strany, aby mohli vykonávať svoje funkcie účinne a bez nenáležitého tlaku. Strana zabezpečí personálu týchto orgánov adekvátne vzdelanie a finančné zdroje na plnenie ich úloh.

Čl.21

Spolupráca s národnými orgánmi a medzi nimi

Každá strana prijme opatrenia nevyhnutné na zaistenie, že verejné orgány, ako aj každý verejný činiteľ spolupracujú v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi s tými z jeho orgánov, ktoré sú zodpovedné za vyšetrovanie a stíhanie trestných činov, a to:

- a) informovaním uvedených orgánov z vlastnej iniciatívy, ak existujú rozumné dôvody veriť, že bol spáchaný jeden z trestných činov stanovených v článkoch 2 až 14,
- b) poskytnutím všetkých nevyhnutných informácií uvedeným orgánom na ich žiadosť.

Čl.22

Ochrana spolupracovníkov s justíciou a svedkov

Každá strana prijme opatrenia nevyhnutné na poskytnutie účinnej a náležitej ochrany

- a) tým, ktorí oznamujú trestné činy stanovené v súlade s článkami 2 až 14, alebo inak spolupracujú s vyšetrojúcimi orgánmi alebo orgánmi činnými v trestnom konaní,
- b) svedkom, ktorí svedčia v súvislosti s týmito trestnými činmi.

Čl.23

Opatrenia na uľahčenie zhromažďovania dôkazov a konfiškácie príjmov

1. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia vrátane opatrení umožňujúcich použitie osobitných postupov vyšetrovania v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré sú nevyhnutné na uľahčenie zhromažďovania dôkazov o trestných činoch stanovených v súlade s článkami 2 až 14 a na identifikáciu, sledovanie, zmrazenie a zaistenie nástrojov a príjmov z korupcie alebo majetku, ktorého hodnota zodpovedá takým príjmom podliehajúcim opatreniam stanoveným v súlade s článkom 19 ods. 3.

2. Každá strana prijme legislatívne a iné opatrenia nevyhnutné na splnomocnenie súdov alebo iných kompetentných orgánov, aby nariadili dostupnosť alebo zaistenie bankových, finančných alebo obchodných záznamov na účely zabezpečenia činností uvedených v odseku 1.

3. Bankové tajomstvo nie je prekážkou opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2.

HLAVA III MONITOROVANIE IMPLEMENTÁCIE

Čl.24

Monitorovanie

Skupina štátov proti korupcii (GRECO) monitoruje implementáciu tohto dohovoru zmluvnými stranami.

HLAVA IV MEDZIŠTÁTNA SPOLUPRÁCA

Čl.25

Všeobecné princípy a opatrenia medzištátnej spolupráce

1. Strany navzájom spolupracujú v súlade s ustanoveniami príslušných medzinárodných nástrojov o medzištátnej spolupráci v trestných veciach alebo úprav dohodnutých na základe jednotnej alebo recipročnej legislatívy a v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi, pokiaľ možno v čo najširšom rozsahu, na účely vyšetrovania a súdneho konania týkajúceho sa trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom.

2. Ak nie sú medzi stranami platné medzinárodné nástroje alebo úpravy uvedené v odseku 1, použijú sa články 26 až 31.

3. Články 26 až 31 sa použijú aj v prípade, ak sú výhodnejšie ako ustanovenia medzinárodných nástrojov alebo úprav uvedených v odseku 1.

Čl.26

Vzájomná pomoc

1. Strany si poskytujú vzájomnú pomoc, pokiaľ možno v najširšom rozsahu, rýchlym vybavovaním žiadostí orgánov, ktoré v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi majú právomoc vyšetrovať alebo stíhať trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom.

2. Vzájomnú právnú pomoc podľa odseku 1 tohto článku možno odmietnuť, ak žiadaná strana je presvedčená, že splnenie žiadosti by postihlo jej základné záujmy, národnú suverenitu, národnú bezpečnosť alebo verejný poriadok.

3. Strany sa nemôžu odvolávať na bankové tajomstvo ako na predpoklad odmietnutia spolupráce podľa tejto hlavy. Ak tak vyžadujú jej vnútroštátne právne predpisy, strana môže požadovať, aby žiadosť o spoluprácu týkajúcu sa porušenia bankového tajomstva nariadil sudca alebo iný súdny orgán vrátane prokurátora, ak tieto orgány konajú v súvislosti s trestnými činmi.

Čl.27

Vydávanie

1. Trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom sa považujú za extradičné trestné činy vo všetkých extradičných zmluvách, ktoré existujú medzi stranami. Strany sa zaväzujú zahrnúť tieto trestné činy ako extradičné trestné činy do každej extradičnej zmluvy, ktorá bude uzavretá medzi nimi.

2. Ak strana, podmieňujúca vydanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od inej strany, s ktorou nemá uzavretú extradičnú zmluvu, môže považovať tento dohovor za právny základ na vydanie vo vzťahu k trestným činom stanoveným v súlade s týmto dohovorom.

3. Strany, ktoré vydávanie nepodmieňujú existenciou zmluvy, uznajú medzi sebou trestné činy stanovené v súlade s týmto dohovorom za extradičné trestné činy.

4. Vydanie sa spravuje podmienkami podľa práva dožiadaného štátu alebo uplatniteľnými extradičnými zmluvami vrátane príčin, na ktorých základe môže dožiadaný štát odmietnuť vydanie.

5. Ak sa odmietne vydanie za trestný čin stanovený v súlade s týmto dohovorom len na základe štátnej príslušnosti alebo preto, že dožiadaná strana je presvedčená o svojej právomoci v súvislosti s týmto trestným činom, dožiadaná strana predloží prípad svojim kompetentným orgánom na účely stíhania, ibaže sa so žiadajúcou stranou dohodne ináč a konečný výsledok oznámi žiadajúcej strane v primeranom čase.

Čl.28

Spontánne informácie

Bez ohľadu na vlastné vyšetrovanie alebo súdne konanie strana môže bez predchádzajúcej žiadosti predložiť druhej strane informáciu o skutočnostiach, ak je presvedčená, že poskytnutie takej informácie môže pomôcť prijímajúcej strane pri iniciovaní alebo vykonávaní vyšetrovania alebo súdneho konania, ktoré sa týka trestných činov stanovených v súlade s týmto dohovorom, alebo môže viesť k žiadosti tejto strany podľa tejto hlavy.

Čl.29

Ústredný orgán

1. Strany označia ústredný orgán alebo, ak je to vhodné, niekoľko ústredných orgánov, ktoré budú zodpovedné za odosielanie žiadostí a odpovedanie na žiadosti podľa tejto hlavy, za vybavenie týchto žiadostí alebo postúpenie orgánom kompetentným na ich vybavenie.

2. Každá strana v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo pristúpení oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy mená a adresy orgánov označených v súlade s odsekom 1 tohto článku.

Čl.30

Priama komunikácia

1. Ústredné orgány navzájom komunikujú priamo.

2. V prípade núdze žiadosti o právnu pomoc alebo s ňou súvisiace oznámenia môžu posielat' priamo súdne orgány vrátane prokurátorov žiadajúcej strany týmto orgánom dožiadanej strany. V takých prípadoch sa súčasne zašle kópia ústrednému orgánu dožiadanej strany prostredníctvom ústredného orgánu žiadajúcej strany.

3. Každá žiadosť alebo oznámenie podľa odsekov 1 a 2 sa podáva prostredníctvom Medzinárodnej trestnej polície (Interpol).

4. Ak je zaslaná žiadosť v súlade s odsekom 2 a orgán nie je kompetentný sa ňou zaoberať, postúpi ju kompetentnému národnému orgánu a informuje o tom priamo žiadajúcu stranu.

5. Žiadosti alebo oznámenia podľa odseku 2, ktoré nezahŕňajú donucovaciu činnosť, môže priamo odovzdať kompetentný orgán

žadajúcej strany kompetentným orgánom dožadanej strany.

6. Každá strana môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo pristúpení informovať generálneho tajomníka Rady Európy, že na účely účinnosti žiadosti podľa tejto hlavy majú byť adresované ústrednému orgánu.

Čl.31

Informácie

Dožiadaná strana bezodkladne informuje žiadajúcu stranu o tom, aké kroky podnikla vo veci žiadosti podľa tejto hlavy a o konečnom výsledku týchto krokov. Dožiadaná strana bezodkladne informuje žiadajúcu stranu o okolnostiach, ktoré spôsobujú nemožnosť vykonania žiadaných krokov alebo ich pravdepodobné podstatné oneskorenie.

HLAVA V ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Čl.32

Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na jeho príprave. Tieto štáty môžu vyjadriť svoj súhlas byť viazané

- a) podpisom bez výhrady, ak ide o ratifikáciu, prijatie alebo schválenie, alebo
- b) podpisom podliehajúcim ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu s nasledujúcou ratifikáciou, prijatím alebo schválením.

2. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď 14 štátov vyjadrilo svoj súhlas byť viazaných dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1. Štát, ktorý nie je členom Skupiny štátov proti korupcii (GRECO), sa pri ratifikácii stane automaticky členom ku dňu, keď dohovor nadobudne platnosť.

4. Vo vzťahu k signatárskemu štátu, ktorý potom vyjadrí svoj súhlas byť dohovorom viazaný, dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa vyjadrenia vôle byť viazaný dohovorom v súlade s ustanovením odseku 1. Štát, ktorý nie je členom Skupiny štátov proti korupcii (GRECO), sa pri ratifikácii stane automaticky členom ku dňu, keď dohovor nadobudne platnosť.

Čl.33

Pristúpenie k dohovoru

1. Po nadobudnutí platnosti dohovoru Výbor ministrov Rady Európy po konzultovaní so zmluvnými stranami tohto dohovoru môže prizvať ktorýkoľvek štát, ktorý nie je členom Rady Európy a ani sa nezúčastnil na jeho príprave, aby pristúpil k tomuto dohovoru, a to rozhodnutím väčšiny uvedenej v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy a jednomyseľným hlasovaním zástupcov zmluvných štátov oprávnených zasadať vo Výbore ministrov.

2. Vo vzťahu k Európskemu spoločenstvu a ku každému pristupujúcemu štátu v súlade s odsekom 1 dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy. Európske spoločenstvo a štát pristupujúci k tomuto dohovoru sa stanú automaticky členmi GRECO, ak nie sú členmi už v čase pristúpenia, dňom nadobudnutia platnosti

dohovoru.

Čl.34

Územná pôsobnosť

1. Každý štát môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo pristúpení označiť územie alebo územia, na ktoré sa uplatní tento dohovor.
2. Každý štát môže neskôr vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na iné územie označené vo vyhlásení. Vo vzťahu k tomuto územiu dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom.
3. Vyhlásenia podľa oboch predchádzajúcich odsekov vo vzťahu k územiu označenému v tomto vyhlásení možno odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

Čl.35

Vzťahy k iným dohovorom alebo dohodám

1. Tento dohovor nemá vplyv na práva a záväzky vyplývajúce z medzinárodných mnohostranných dohovorov upravujúcich osobitné otázky.
2. Strany dohovoru môžu navzájom uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody týkajúce sa záležitostí, ktoré upravuje tento dohovor, na účely doplnenia alebo posilnenia jeho ustanovení alebo uľahčenia uplatňovania zásad obsiahnutých v ňom.
3. Ak dve alebo viac strán už uzatvorili dohodu alebo zmluvu týkajúcu sa predmetu, ktorý upravuje tento dohovor, alebo inak upravili svoje vzťahy k tomuto predmetu, môžu uplatňovať túto dohodu alebo zmluvu alebo upraviť tieto vzťahy podobne namiesto súčasného dohovoru, ak to uľahčí medzinárodnú spoluprácu.

Čl.36

Vyhlásenia

Každý štát môže v čase podpisu alebo pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení vyhlásiť, že za trestný čin označí aktívne úplatkárstvo zahraničných verejných činiteľov podľa článku 5, úradníkov medzinárodných organizácií podľa článku 9 alebo sudcov a úradníkov medzinárodných súdov podľa článku 11 len v rozsahu, v akom tento verejný činiteľ alebo sudca koná alebo sa zdrží konania v rozpore so svojimi povinnosťami.

Čl.37

Výhrady

1. Každý štát si môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení vyhradiť právo neoznačiť za trestný čin podľa svojho národného práva, čiastočne alebo úplne, správanie uvedené v článkoch 4, 6 až 8, 10 a 12 alebo trestné činy pasívneho úplatkárstva definované v článku 5.
2. Každý štát môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení vyhlásiť, že si uplatňuje právo na výhradu uvedenú v článku 17 ods. 2.

3. Každý štát môže v čase podpisu alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení vyhlásiť, že môže odmietnuť vzájomnú právnu pomoc podľa článku 26 ods. 1, ak sa žiadosť týka trestného činu, ktorý dožiadaná strana považuje za politický čin.

4. Žiadny štát nemôže pri uplatnení odsekov 1, 2 a 3 uviesť výhrady k viacerým ako piatim ustanoveniam uvedených v nich. Žiadne iné výhrady nie sú prípustné. Výhrady rovnakej povahy vo vzťahu k článkom 4, 6 a 10 sa považujú za jednu výhradu.

Čl.38

Platnosť a preskúmavanie vyhlásení a výhrad

1. Vyhlásenia uvedené v článku 36 a výhrady uvedené v článku 37 budú platné počas troch rokov odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k dotknutému štátu. Takéto vyhlásenia a výhrady môžu byť však obnovené na rovnaké obdobie.

2. Dvanásť mesiacov pred uplynutím platnosti vyhlásenia alebo výhrady Generálny sekretariát Rady Európy oznámi toto uplynutie dotknutému štátu. Najneskôr do troch mesiacov pred uplynutím obdobia platnosti štát oznámi generálnemu tajomníkovi potvrdenie, zmenu alebo odvolanie svojho vyhlásenia alebo výhrady. Ak štát takéto oznámenie neurobí, Generálny sekretariát informuje tento štát, že jeho vyhlásenie alebo výhrada sa považujú za automaticky predĺžené na obdobie šiestich mesiacov. Opomenutie štátu oznámiť svoj úmysel potvrdiť alebo modifikovať svoje vyhlásenie alebo výhradu pred uplynutím tohto obdobia bude mať za následok zánik vyhlásenia alebo výhrady.

3. Ak zmluvná strana urobí vyhlásenie alebo výhradu v súlade s článkami 36 a 37, pred ich obnovením alebo na žiadosť poskytne vysvetlenie GRECO o príčinách ospravedlňujúcich ich predĺženie.

Čl.39

Zmeny

1. Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť každá strana; generálny tajomník Rady Európy ich oznámi členským štátom Rady Európy a každému nečlenskému štátu, ktorý pristúpil alebo bol pozvaný pristúpiť k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 33.

2. Každá zmena, ktorú navrhla strana, sa oznámi Európskemu výboru pre problémy zločinnosti, ktorý predloží Výboru ministrov svoje stanovisko k navrhovanej zmene.

3. Výbor ministrov posúdi navrhovanú zmenu a stanovisko CDPC a po konzultácii nečlenských zmluvných strán môže prijať zmenu.

4. Text zmeny, ktorý prijal Výbor ministrov v súlade s odsekom 3, sa predloží stranám na prijatie.

5. Každá zmena prijatá v súlade s odsekom 3 nadobudne účinnosť tridsiaty deň po tom, čo všetky strany informovali generálneho tajomníka o jej prijatí.

Čl.40

Urovanie sporov

1. Európsky výbor pre problémy zločinnosti Rady Európy bude informovaný o výklade a uplatňovaní tohto dohovoru.

2. V prípade sporu medzi stranami o výklad a uplatňovanie tohto dohovoru budú sa strany usilovať o urovanie sporu prostredníctvom rokovaní alebo iných mierových prostriedkov podľa ich výberu vrátane predloženia sporu Európskemu výboru pre problémy zločinnosti, tribunálu, ktorého rozhodnutia budú pre strany záväzné, alebo Medzinárodnému súdnemu dvoru podľa dohody

zainteresovaných strán.

Čl.41

Vypovedanie

1. Každá strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
2. Toto vypovedanie nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Čl.42

Oznámenie

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy a štátom, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru,

- a) každý podpis,
- b) uloženie ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení,
- c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s článkami 32 a 33,
- d) každé vyhlásenie alebo výhradu urobenú podľa článku 36 alebo 37,
- e) každý iný akt či oznámenie týkajúce sa tohto dohovoru.

Na potvrdenie toho podpísaní, ktorí majú náležité splnomocnenie, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 27. januára 1999 v anglickej a francúzskej verzii, pričom obe verzie sú autentické, v jednej kópii, ktorá bude uložená v archívoch Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na príprave tohto dohovoru, a každému štátu, ktorý bol prizvaný na pristúpenie.